

sker hele tiden nye begivenheder og udviklinger, også i forholdet mellem palæstinenserne og israelerne, på det seneste især i form af en forværring i Gaza, hvor Hamasraketter bliver skudt ind i Israel, som sender tanks og raketter den anden vej.

Men selv om der hele tiden er begivenheder, forskydninger og nye forhandlingsudspil, står fredsprocessen jo grundlæggende i stampe. Det er som at se en dans på stedet: Somme tider er der lidt nye trin, men der er ikke noget afgørende nyt. Og det er det, der er så deprimerende, fordi behovet for regulære, reelle fremskridt er så stort, for palæstinenserne, som økonomisk og socialt lever under meget dårlige forhold, for israelernes sikkerheds og trygheds skyld og for hele regionen, der lider under følgevirkningerne af konflikten, som sender sine stråler alle vegne hen. Konflikten mellem palæstinenserne og israelerne har svære følger, både for Syrien, Iran, Irak, Libanon og Jordan, og derfor er et gennembrud i forhandlingerne så ønskeligt.

Kl. 18.00

Det er glædeligt, at USA nu igen engagerer sig stærkt i konflikten. For nylig opnåede den amerikanske udenrigsminister at inspirere til regelmæssige møder mellem premierminister Olmert og præsident Abbas. De har foreløbig holdt ét møde. De havde egentlig forpligtet sig til møder hver 14. dag, men det er løbet ud i sandet. Vi håber, at disse drøftelser snart genoptages regelmæssigt.

Der er også sket det, at Den Arabiske Liga nu gentager det saudiske initiativ og støtter op om det. Det har vakt fornyet interesse i Israel.

Vi må fra dansk side støtte og styrke EU's indsats i Mellemøsten – det gør vi, og det redogjorde udenrigsministeren udmærket for – og vi bør også bilateralt gøre vores til at lindre smerten, bl.a. gennem støtten til f.eks. UNRWA. Men stadig væk mangler vi jo altså virkelig et gennembrud, og når man ser baglæns på konflikten og ser på, hvor længe den har varet, må jeg desværre sige, at det er svært at bevare optimismen. Det er svært at tro, at der virkelig venter et gennembrud.

Formanden:

Tak til hr. Niels Helveg Petersen. Og så er det fru Pernille Frahm som ordfører.

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil sige tak til udenrigsministeren for en gennemgang af, hvordan han så situationen lige nu.

Desværre synes jeg, hans konklusion var lidt trist og lidet anvendelig, nemlig at det i sidste ende må være op til parterne selv at finde frem til en løsning. Det synes jeg nok de sidste mange, mange år klart viser. Vi kan fejre 40 års besættelse i år, hvis det er noget at fejre. Det er gået fra ondt til værre, og verdenssamfundet har jo i alt for høj grad gjort præcis det, som udenrigsministeren siger man skal gøre, ladet dem selv forsøge at klare det. Og det må man altså nu erkende simpelt hen ikke er muligt.

Der har været mange interessante udviklinger i området. Jeg synes, det sidste par år især har været præget af Israels ekstreme uvilje og ekstreme indsats for at undgå enhver form for fredsforhandling. Man har stort set gjort alt. Man har taget fredsprocessen som gidsel for hver eneste galning på begge sider.

Siden Abu Mazen blev valgt i 2005, har palæstinenserne oplevet voldsomme tilbageskridt i deres levestandard. Bosættelserne blev udbygget på trods af det internationale samfunds protester og på trods af Genèvekonventionerne. Og på trods af at det var en del af fredsaftalen i sin tid, at man skulle stoppe bosættelserne, er de fortsat.

Østjerusalem, det besatte Østjerusalem, er rent faktisk blevet annekteret af israelerne. Israelske checkpoints er der ved hver eneste by, hver eneste landsby. Man kan ikke komme ud eller ind af en landsby uden at skulle passere israelske checkpoints, og en lang række menneskeret-tighedsorganisationer, bl.a. israelske, har dokumenteret, hvordan det bliver afgjort fuldstændig tilfældigt, hvem der må passere, hvordan man må passere, hvornår man må passere, og hvor længe man skal stå i kø og vente.

Jeg har hørt historier fra ældre palæstinensere, der oplevede, at de der i køen ikke kunne holde sig. Den ydmygelse, man bliver udsat for ved de her checkpoints, er jo ikke med til at fremme de moderate kræfter. Muren, der er blevet bygget, siden Abu Mazen blev valgt, bosættervejene, hvor man fortsætter med at gennemhulle det palæstinensiske område.

Kl. 18.05

Vi lukker øjnene. Vi lukker øjnene og lader dem selv klare ærterne. Vi vil ikke engang bruge de midler, vi rent faktisk har, nemlig associeringsaftalen mellem EU og Israel, hvor der bliver stillet krav om, at Israel lever op til international ret, altså folkeretten; at de overholder Genèvekonventionen, hvad de jo helt tydeligt ikke gør; at de kun sælger produkter, der stam-